

C-105/22. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2022. február 15.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Naczelny Sąd Administracyjny (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. április 27.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

P. M.

Ellenérdekű fél:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

VÉGZÉS**2021. április 27.**

A Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Lengyelország) [omissis]

[omissis] [a bíróság összetétele]

az **Izba Finansowa** (pénzügyi tanács)

P. M.

felülvizsgálati kérelme tárgyában **2021. április 27-én** tartott zárt ülésén,

amely kérelmet a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (varsói vajdasági közigazgatási bíróság, Lengyelország)

2020. szeptember 9-i ítélete (ügyszám: [omissis]) ellen terjesztették elő, **P. M.** által

a **Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie** (varsói adóhivatal elnöke)

jövedéki adó visszatérítésének megtagadásáról szóló, **2019. augusztus 13-i** [...] számú határozatával

szemben előterjesztett kereset tárgyában,

a következőképpen határozott:

1) Az EUMSZ 267. cikk [omissis] alapján előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé terjeszti a következő kérdést:

Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés (2012. évi egységes szerkezetbe foglalt változat, 2012. október 26., HL 2012. C 326., 1. o.) 56. cikkét, valamint a jövedéki adó mint a tényleges fogyasztást terhelő adó egyfázisú jellegének elvét és az arányosság elvét, hogy azokkal ellentétes az ustawa z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (a jövedéki adóról szóló, 2008. december 6-i törvény, Dz.U., 2020., 722. tétel, módosításokkal együtt) 107. cikkének (1) bekezdéséhez hasonló nemzeti rendelkezés alkalmazása, amennyiben az kizárja a nyilvántartásba vett személygépkocsi kivitele utáni, annak belföldi használatának időtartamával arányosan kiszámított jövedéki adónak az adóalany részére történő visszatérítését?

2) [omissis] [az eljárás felfüggesztése]

Indokolás

I. Jogi háttér

Az uniós szabályozás

1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés [omissis]

56. cikk

Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően tilos az Unión belüli szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó minden korlátozás a tagállamok olyan állampolgárai tekintetében, akik nem abban a tagállamban letelepedettek, mint a szolgáltatást igénybe vevő személy.

Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében e fejezet rendelkezéseit kiterjesztheti harmadik országok olyan állampolgáraitra, akik szolgáltatásokat nyújtanak és az Unió területén letelepedettek.

2. Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás [omissis]

36. cikk

(1) E megállapodás rendelkezéseinek keretében semmi nem korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát a Szerződő Felek területén az EK-tagállamok vagy az EFTA-államok olyan állampolgárai tekintetében, akik nem abban az EK-tagállamban vagy EFTA-államban letelepedettek, mint a szolgáltatást igénybe vevő személy.

(2) A szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó különös rendelkezéseket a IX–XI. melléletek tartalmazzák.

Nemzeti szabályozás

Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (a jövedéki adóról szóló, 2008. december 6-i törvény) (Dz.U., 2019., 864. tétel módosításokkal együtt)

107. cikk (1) bekezdése

Az a jogalany, amely a közúti közlekedés szabályai szerint belföldön még nyilvántartásba nem vett olyan személygépkocsi tekintetében tulajdonosként szerzett rendelkezési jogot, amely után belföldön jövedéki adót fizettek, ha e személygépkocsit Közösségen belül értékesíti vagy exportálja, vagy ha az értékesítésre vagy exportra a nevében kerül sor, az adóhivatal illetékes vezetőjéhez az e személygépkocsi Közösségen belüli értékesítésének vagy exportjának időpontjától számított egy éven belül benyújtott kérelem alapján jogosult a jövedéki adó visszatérítésére.

II. A tényállás

Az adóhatóság előtti eljárás

- 1 2019. március 5-i kérelmével az N. kereskedelmi név alatt gazdasági tevékenységet folytató P. M. (a továbbiakban: fél) a BMW márkájú [omissis] személygépkocsi (jármű-azonosító szám: [omissis]) exportja utáni, 5983,00 PLN összegű jövedéki adó visszatérítése érdekében a Naczelnik Urzędu Skarbowego (adóhivatal vezetője) fordult. Az eljárásban megállapításra került, hogy a fél AKC-U nyilatkozatot tett, amelyet a K. pénzügyi és számviteli rendszerben [omissis] számon rögzítettek, és a szóban forgó kérelemben szereplő személygépkocsi Közösségen belüli megvétele után jövedéki adót fizetett.
- 2 Az adóhivatal vezetője, [omissis] a 2019. április 29-i [omissis] számú határozatával a fél részére megtagadta a fentiekben említett személygépkocsi Norvégiába történő exportja utáni, fenti összegű jövedéki adó visszatérítését. A

hatóság ugyanis megállapította, hogy a fél a vitatott járművel kapcsolatban nem teljesítette azt a feltételt, hogy a járművet a közúti közlekedési szabályok szerint, belföldön korábban nem vették nyilvántartásba, mivel azt 2017. augusztus 9-én, azaz a 2018. március 7-i exportot megelőzően belföldön nyilvántartásba vették.

A hatóság megállapította, hogy „a jármű nyilvántartásba vételének időpontja hivatalból az ideiglenes nyilvántartásba vétel időpontjának felel meg, amely a jármű nyilvántartásba vételének kérelmezése utánra esik. Az ideiglenes nyilvántartásba vétel a nyilvántartásba vételi eljárás része, amelynek célja, hogy véglegesen engedélyezzék a gépkocsi belföldön való forgalomba helyezését.”

- 3 A Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie (varsói adóhivatal elnöke) 2019. augusztus 13-i határozatával helybenhagyta az elsőfokú hatóság határozatát, hozzátéve továbbá, hogy – álláspontja szerint – a fél nem teljesítette azt a feltételt sem, hogy a személygépkocsit személyesen vagy más személy által, de a nevében exportálják (ez a kérdés azonban nem képezi a Bírósághoz intézett kérdés tárgyát).

Az elsőfokú bíróság ítélete

- 4 A 2020. szeptember 9-i ítéletével a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (varsói vajdasági közigazgatási bíróság) elutasította a félnek a Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie (varsói adóhivatal elnöke) 2019. augusztus 13-i, a jövedéki adó visszatérítését megtagadó határozata ellen indított keresetét.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy ebben az ügyben a fellebbviteli hatóság helyesen állapította meg, hogy a személygépkocsi exportja vonatkozásában a fél részére a jövedéki adó visszatérítésének nincs alapja, mivel nem teljesült az ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (a jövedéki adóról szóló 2008. december 6-i törvény) (Dz.U., 2019., 864. tétel, módosításokkal együtt, a továbbiakban: u.p.a.) 107. cikkének (1) bekezdésében említett valamennyi feltétel. Az ügy irataiból ugyanis az derül ki, hogy a gépkocsit az exportot megelőzően a közúti közlekedés szabályai szerint belföldön nyilvántartásba vették, ami miatt a jelen esetben a jövedéki adó visszatérítését megtagadták.

A Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság) előtti eljárás

- 5 A fél a fenti ítéletet teljes egészében megtámadta, azt kifogásolva, hogy az elsőfokú bíróság többek között megsértette az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (HL 1994. L 1., 3. o.) (a továbbiakban: EGT-megállapodás) 8., 10., 13., 14., 15., 25., 36. és 37. cikkét az ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym,

podpisanego w Brukseli 14 października 2003 r. (a Cseh Köztársaságnak, az Észti Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Letti Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló, 2003. október 14-én Brüsszelben aláírt Megállapodás megerősítéséről szóló, 2004. április 16-i törvény) (Dz. U., 2004, 130. szám, 1375. tétel) 1. cikkével, a Lengyel Köztársaság alkotmányának 9. cikkével és 87. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben, mivel helytelenül alkalmazta e rendelkezéseket, azaz az ügyben az u.p.a. 107. cikkének (1) bekezdése helyett nem azokat alkalmazta, ami sérti az áruk és szolgáltatások szabad mozgásának és a jövedéki adó egyszeri és fogyasztást terhelő jellegének elvét, valamint az arányosság és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, mivel megengedhetetlen módon szűkíti azon személyek körét, akik a személygépkocsik Közösségen belül értékesítése vagy exportja esetében kérhetik a jövedéki adó visszatérítését.

E jogalap alátámasztására a fél többek között arra hivatkozott, hogy az exportált jármű utáni jövedéki adó akár a belföldön való használat időtartamával (a fogyasztás időtartamával) arányosan kiszámított mértékben történő visszatérítésének megtagadása az áruk és szolgáltatások szabad mozgásának Szerződés által biztosított elvét sérti, és ellentétes a jövedéki adó egyszeri jellegének elvével és az arányosság elvével. Ha ezt a jövedéki adót belföldön nem térítik vissza az eladónak, akkor azt a külföldi vevőre kell hárítani, akinek e jövedéki adó mellett a saját országában további jövedéki adót is meg kell fizetnie. Ez egyértelműen azzal jár, hogy indokolatlanul megemelkedik a jármű ára, és drasztikusan csökken a lengyel eladó versenyképessége az ilyen jármű külföldi piacon történő értékesítése tekintetében, és ezáltal sérti a kereskedelmi egyenlőség elvét.

Ennek megfelelően a fél a vitatott ítélet egészében történő hatályon kívül helyezését, és a kereset javára történő elbírálását kérte, másodlagosan a megtámadott ítélet egészében történő hatályon kívül helyezését, és a felülvizsgálati kérelem alapjául szolgáló ügynek az első fokon eljáró bíróság elé történő visszautalását.

III. A nemzeti bíróság (NSA [legfelsőbb közigazgatási bíróság]) előzetes döntéshozatal iránti kérelmének indokai

- 6 Az NSA (legfelsőbb közigazgatási bíróság) álláspontja szerint a fél fentiekben említett felülvizsgálati kérelmének elbírálásához az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: Bíróság) választ kell adnia az Európai Unió működéséről szóló szerződés [omissis] (a továbbiakban: EUMSZ) 56. cikkének, valamint a jövedéki adó mint a tényleges fogyasztást terhelő adó egyfázisú jellege elvének és az arányosság elvének értelmezésével és alkalmazására vonatkozó szabályokkal kapcsolatos kérdésre. A felülvizsgálati kérelemben az EGT-megállapodás 8., 10., 13., 14., 15., 25., 36. és 37. cikkének megsértésére hivatkoztak, amely

rendeletek – különösen a 36. és 37. cikk – szabályait az EUMSZ 56. cikk és az EUMSZ 57. cikk is magában foglalja.

Az EGT-Megállapodást az akkori Európai Közösségek részéről a Tanács és a Bizottság 1993. december 13-án hagyta jóvá, anyagi jogalapjául az EGT-Szerződés 238. cikke (jelenleg EUMSZ 217. cikk) szolgált.

- 7 Az EUMSZ 267. cikk értelmében, ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel a Szerződések értelmezésére és uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak értelmezésére vonatkozó kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.

Az előterjesztett kérdésről

- 8 A jelen ügyben előterjesztett felülvizsgálati kérelmet elbírálva a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság) kételyeket fogalmazott meg e felülvizsgálati kérelem azon jogalapjával kapcsolatban, amely szerint az u.p.a. 107. cikkének (1) bekezdése (a kereskedelem vonatkozásában) sérti az áruk és szolgáltatások szabad mozgásának az EUMSZ 56. cikkben (az EGT-megállapodás 36. cikkében) foglalt elvét, amely tiltja a más tagállamokból származó jogalanyokkal szembeni hátrányos megkülönböztetést, valamint minden olyan egyéb korlátozást, amely tiltja, zavarja, vagy kevésbé vonzóvá teszi a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását.

Különösen azzal kapcsolatban merül fel kétség, hogy az ilyen szabály (az u.p.a. 107. cikkének (1) bekezdése) nem eredményezi-e azt, hogy a harmadik országokba személygépkocsikat exportáló (illetve Közösségen belüli értékesítő) belföldi vállalkozók veszítenek versenyképességükből más uniós országok ilyen járműveket exportáló (vagy Közösségen belüli értékesítő) vállalkozóival szemben, mivel maga az exportált személygépkocsinak belföldön való nyilvántartásba vétele megakadályozza, hogy visszatérítsék a belföldi vállalkozók részére a megfizetett jövedéki adót, akár csak az e személygépkocsi belföldön való használatának időtartamával arányosan kiszámított mértékben.

Az is kétséges, hogy egy olyan szabályozás, mint az u.p.a. 107. cikkének (1) bekezdése, azáltal, hogy nem teszi lehetővé, hogy az adóalany részére visszatérítsék akár csak a korábban nyilvántartásba vett személygépkocsi kivitele utáni, a belföldön való használat időtartamával arányosan kiszámított jövedéki adót, nem ellentétes-e a jövedéki adó egyfázisú jellegének elvével és a tényleges fogyasztás ezen adóval való megadóztatásának elvével, valamint az arányosság elvével.

- 9 A személygépkocsik nem minősülnek jövedéki terméknek, ennek ellenére Lengyelországban a jövedéki adó hatálya alá esnek. Ennek jogalapja többek között a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK

tanácsi irányelv (HL 2009. L 9., 12. o.) 1. cikke (3) bekezdésének a) pontja, amely kifejezetten előírja, hogy a tagállamok adót vehetnek ki a jövedéki terméknek nem minősülő termékekre, feltéve, hogy az nem jár a határátlépéshez kapcsolódó alakiságokkal.

Ez ilyen jellegű adó nem tekinthető harmonizált jövedéki adónak, bevezetésének és beszedése szabályainak azonban meg kell felelniük a jövedéki adó esetében alkalmazandó, az adóalap meghatározására, az adó kiszámítására, az adó felszámíthatóságára és ellenőrzésére vonatkozó adószabályoknak.

Amint arra a Bíróság a C-242/05 [omissis] (ECLI:EU:C:2006:430) ügyben 2006. június 27-én hozott végzésében (23. pont) rámutatott, a gépjármű-adóztatásra vonatkozó szabályokat nem harmonizálták, így tagállamok ezen a területen a közösségi jog tiszteletben tartásával szabadon gyakorolhatják adóztatási joghatóságukat (2002. március 21-i ítélet, C-451/99, [omissis], EBHT 2002., I-3193. o., 40. pont).

- 10 A személygépkocsik jövedéki adóztatása belföldön egyszeri: a nem az országban nyilvántartásba vett személygépkocsi Közösségen belüli beszerzése, behozatala és első értékesítése adóköteles. A későbbi továbbértékesítések főszabály szerint nem tartoznak a jövedéki adó hatálya alá.
- 11 Az u.p.a. 107. cikke az olyan személygépkocsik után fizetett jövedéki adó visszatérítésének alapvető szabályait határozza meg, amelyeket később egy másik tagállamba kivisznek vagy exportálnak.

Az u.p.a. 107. cikkének szövege szerint a visszatérítéshez való jog azt a személyt illeti meg, aki a személygépkocsi feletti rendelkezési jogot tulajdonosként szerezte meg, és ha e személygépkocsi után belföldön megfizették a jövedéki adót. A visszatérítés tehát attól függetlenül jár, hogy a jövedéki adót az első belföldi értékesítéskor, a Közösségen belüli beszerzéskor vagy a behozatalkor fizették-e meg. A visszatérítés alapfeltétele a jövedéki adó megfizetésén kívül annak igazolása, hogy a személygépkocsit az ország területéről kivitték.

A visszatérítéshez való jog azonban nem áll fenn, ha a gépkocsit az ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (közúti közlekedésről szóló, 1997. június 20-i törvény) rendelkezései értelmében korábban már nyilvántartásba vették. A gyakorlatban ez kizárja a jövedéki adó visszatérítéséhez való jogot azon járművek esetében, amelyeket a kivitelük előtt vettek nyilvántartásba, még akkor is, ha ez csak a közúti közlekedésről szóló törvény 74. cikkében említett ideiglenes nyilvántartásba vétel volt (például a jármű külföldre történő kivitele céljából).

Szem előtt kell azonban tartani, hogy ezt a feltételt a jövedéki adó fogyasztást terhelő jellege elvének megfelelően kell értelmezni, nem pedig a közúti közlekedésről szóló törvény rendelkezéseiből eredő, a jármű nyilvántartásba vételére vonatkozó szabályokkal összhangban. Ezért azt kell feltételezni, hogy önmagában a személygépkocsi nyilvántartásba vétele nem képezheti akadályát a

jövedéki adó visszatérítésének, ha az adott személygépkocsit nem lengyelországi használatra szánták, illetve szánják.

- 12 Még ha azonban feltételezzük is, hogy a nyilvántartásba vétel tényét a jármű belföldi használatának kezdetével kell azonosan kezelni, amely használat csak ideiglenes és a személygépkocsi belföldről történő kivitelének időpontjáig tart, ez nyilvánvalóan ellentmond az EUMSZ 56. cikkben (EGT-megállapodás 36. cikkében) foglalt szabályozásnak, valamint a jövedéki adó mint a tényleges fogyasztást terhelő adó egyfázisú jellege elvének és az arányosság elvének az, hogy a jövedéki adót kifizető adóalanyt teljes mértékben megfosztják a jövedéki adó visszatérítésének lehetőségétől amiatt, hogy nincs olyan rendelkezés, amely előírná ezen adó részleges (arányos) és a gépjármű belföldön való használatának (nyilvántartásba vételének) időtartamát figyelembe vevő visszatérítését.

Ha a nyilvántartásba vétel ellenére a személygépkocsi használatára (fogyasztására) nem az ország területén kerül sor, vagy az csak rövid ideig tart, akkor az, hogy Lengyelországban e járművet teljes összegű jövedéki adó terheli, nemcsak a fogyasztás helyén történő adóztatás elvével tűnik összeegyeztethetetlennek, hanem az áruk – ebben az esetben a személygépkocsik – EU-n belüli, az egyes tagállamok közötti, valamint a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben való szabad mozgásának elvével is.

- 13 Amint a Bíróság a C-242/05. sz. [omissis] ügyben 2006. június 27-én hozott határozatában megállapította, ellentétes az EK 49–55. cikkel az olyan nemzeti szabályozás, amely valamely gépjárműre annak az érintett tagállamban történő használatával aránytalan összegű adó megfizetését írja elő, annak ellenére, hogy e szabályozás Szerződéssel összeegyeztethető jogszerű célt követ, amennyiben egy másik tagállamban bérelt és nyilvántartásba vett gépjárműre vonatkozik, amelyet alapvetően nem az első tagállamban történő állandó használatra szántak, és azt ténylegesen nem is így használják, kivéve ha a gépjármű a hivatkozott tagállamban történő használatának időtartamával arányos adó bevezetése nem alkalmas a szabályozás céljának megvalósítására (29. pont).

Igaz ugyan, hogy e határozat egy személygépkocsi bérletére vonatkozott, ez nem jelenti azt, hogy az abban kifejtett elv, amely szerint az olyan adónak, mint a jövedéki adó, arányosnak kell lennie a jármű adott tagállamban való használatának időtartamával, nem alkalmazható személygépkocsi értékesítésére.

- 14 E tekintetben figyelembe kell venni, hogy a gépkocsit másik tagállamba vagy harmadik országba való kivitelét követően – főszabály szerint – ott a lengyel jövedéki adóhoz hasonló jellegű helyi fogyasztási adók vagy illetékek terhelik, ami a jövedéki adó lengyelországi visszatérítésének hiányában a jövedéki adó egyszeri jellege elvének megsértésére utalhat. Ez egyértelműen azzal jár, hogy megemelkedik a jármű ára, és lényegesen csökken a lengyel eladó versenyképessége az ilyen jármű külföldi piacon történő értékesítése tekintetében, ami a kereskedelmi egyenlőség elvének megsértésére is utalhat, ami az

EUMSZ 56. cikk (az EGT megállapodás 36. cikkének) értelmében tilos. Ugyancsak kétséges, hogy az olyan jellegű szabályozás, mint az u.p.a. 107. cikkének (1) bekezdése, amelynek következtében minden egyes alkalommal, amikor exportált személygépkocsit (akár ideiglenesen is) belföldön nyilvántartásba vesznek, az adóalanyt megfosztják attól, hogy a megfizetett jövedéki adót akár csak e személygépkocsi belföldön való használatának időtartamával arányosan kiszámított összegben visszatérítsék, nem eredményezi-e azt, hogy az EUMSZ 56. cikket (az EGT-megállapodás 36. cikkét) sértő módon a harmadik országokba személygépkocsit exportáló (és a Közösségen belül értékesítő) belföldi vállalkozók veszítenek versenyképességükből más uniós országok ilyen járműveket exportáló (vagy Közösségen belüli értékesítő) vállalkozóival szemben, és ez nem jár-e a személygépkocsik kereskedelme terén a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozásával.

- 15 A jelen ügyben a fél e tekintetben arra hivatkozik, hogy a jelen ügghöz hasonló helyzetben, amikor a személygépkocsi annak az országnak a területén való használatának időtartama, ahol a jövedéki adót megfizették, elhanyagolható a gépkocsi használatának és igénybevételének teljes időszakához képest, a fenti elveket sérti, ha akár csak részben megfosztják a megfizetett jövedéki adó visszatérítésétől, amikor nem vitatott, hogy a gépkocsit az Európai Unió területéről kivitték. Valójában semmi sem támasztja alá annak megállapítását, hogy az a személy, aki a személygépkocsit a behozatalt követően átviszi az ország határán (ennek részeként exportálja), e személygépkocsi nyilvántartásba vételének pusztá ténye alapján köteles megfizetni a teljes jövedéki adót, függetlenül a nyilvántartásba vétel jellegétől és a jármű belföldi használatának (fogyasztásának) időtartamától.

Az EGT-megállapodás 36. és 37. cikkének megsértésére vonatkozó állítással összefüggésben a fél azt állítja, hogy Norvégia, ahová a jelen ügyben szóban forgó gépkocsit exportálták, és ahol annak behozatalát a lengyel jövedéki adóhoz hasonló jellegű fogyasztási adó terheli, szintén részes fele e megállapodásnak. Ezért abban a helyzetben, amikor a jövedéki adót belföldön nem térítik vissza az eladónak, e jövedéki adót a külföldi vevőnek kell megfizetnie, akinek e jövedéki adó mellett saját országában még egy másik jövedéki adót is meg kell fizetnie, ami ellentétes a jövedéki adó egyszeri megfizetésének elvével, és a jármű árának indokolatlan megemelését, valamint az ilyen jármű külföldi piacon történő értékesítése tekintetében a lengyel eladó versenyképességének csökkenését eredményezi, és így sérti a kereskedelmi egyenlőség elvét.

- 16 Ezért a jelen ügghöz hasonló helyzetben az adóalany teljes jövedéki adó viselésére való kötelezése ellentétesnek tűnik a termékek és szolgáltatások szabad mozgásának elvével (EUMSZ 56. cikk, az EGT-megállapodás 36. cikke), a tényleges fogyasztás jövedéki adóval való (egyfázisú) megadóztatásának elvével, valamint az arányosság elvével annyiban, amennyiben az u.p.a. 107. cikkének (1) bekezdésében foglalt szabályozás nem ír elő a behozott és nyilvántartásba vett, majd az országból később kivitt (exportált) személygépkocsi esetében a

lengyelországi használatának idejével arányos adót (arányos jövedékiadó-visszatérítést).

- 17 Nyilvánvalóan nem képezi e kérdés tárgyát annak megállapítása, hogy milyen szabályokat kell követnie egy tagállamnak az ilyen arányos visszatérítés meghatározásakor, azonban – főszabály szerint – lehetségesnek tűnik, hogy az állam olyan kritériumokat határozzon meg, amelyek garantálják az ilyen szabályozás azon céljának elérését, hogy biztosítva legyen az adóalany jövedéki adóterhének a jármű belföldi használatának időtartamával való arányossága, ami egyúttal összhangban lenne az áruk és szolgáltatások szabad mozgásának elvével (EUMSZ 56. cikk, az EGT-megállapodás 36. cikke) és a tényleges fogyasztás jövedéki adóval való (egyfázisú) megadóztatásának elvével, olyan feltételek egyidejű megállapítása mellett, amelyek a jövedéki adó tekintetében biztosítanak az adócsalás elleni fellépést és küzdelmet.
- 18 Az EUMSZ 56. cikknek (az EGT-megállapodás 36. cikke) a jövedéki adó egyfázisú jellegének elve és az arányosság elve kontextusában történő értelmezésére vonatkozó fenti kétségekre tekintettel indokolt a jelen határozat elején ismertetett kérdés Európai Unió Bírósága elé terjesztése előzetes döntéshozatal céljából.
- 19 Ezen indokokra tekintettel a nemzeti bíróság az EUMSZ 267. cikk alapján a jelen határozat rendelkező részének 1. pontja szerint határozott.

[omissis] [Az eljárás felfüggesztése]